

6.20.

H.M. 122.

1865 p. 84

1865 p. 84

ORAIN NA STUAIMEACHD

AIR SON OIGRIDH LEOGHAIS.

by the
Rev. Malcolm McRitchie
Garrabost.

DUN-EIDIN:

CLO-BHUAILTE LE DONNACHADH GRANND.

1879.

PRIS TRI SGILINN.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY OF SCOTLAND

A CHEUD ORAN.

Na'm b'urraim mi féin dheanain òran duibh,
'Us mholain an dream sguir a dh'òl agaibh,
Bithidh fallaineachd cuim, gun ghalair an ceann,
Sin is sporan tròm anns na pòcaitean,
Cha bhi duine meallt' 'gabhail fàth le foill
Air an duine shìmplidh neo-fhòirneartach,
Le firinn n'an cainnt, 's na 'm bargan gun mheang,
'S cha'n fhaicear luchd 'ainneart no dò-bheart,
Cha'n fhaighear aig bainnsibh no còrdadh
Duine 'thairgeas *dràm* dhoibh no dh'òlas i,
Bithidh òganaich le loinn, 's maighdeanan cho
grinn,
'S cha bhi comunn oidhch' anns na sàbhlaichean,
Bithidh ordugh is rian, bithidh modh agus ciall,
'Is stuaimeachd air cur srian ris a mhòr-shluagh.

Ach faicibh' chuideachd leibideach
Nach fhaigh sibh gu dhol cò-la' ribh,
Ach suidhidh iad gu h-aimideach
A stigh 's na tighean-òsda ;
Bithidh farum aig na clagaichean,
'Us cabhag air na caileagan,
'S bithidh gleidhrich air na glainneachan,

'Us fadachd gus am pògadh.
 'Nuair thòisich iad ri cabadaich,
 'S neo-thaitneach an còmhradh,
 "Ciod e sin tha cur fadail orr",
 'Us sinn' air fàs cho an-shocrach,
 Ma chumas iad na 's fhaide sinn,
 A mach bidh sinn na'r cò 'lan?"

'N sin nochd a nighean ruadh leis an stòpan,
 'S deir sealladh a gruaidh 's maith a dh'òlas i,
 'S i gun mhodh na gnùis, 's i pribeadh le sùil
 Airsan tha i'n dùil 's mò' dh'òlas dhiubh,
 'O n' 's comunn iad nach fiù, dh'-fhag sibh iad
 air chùl,
 Cha lean mi air an cliù, 's aobhar bhròin leam e,
 Na 'm pilleadh iad leinn, mholain iad le fòn,
 Cha bhiodh iad ri droch cainnt no ri pòiteir-
 eachd,
 'S bochd nach cuir sibh srian ris an dò-bheart ud
 'S gu ròghnuich sibh le ciall cuing na stuaime-
 achd,
 Nach fiosrach sibh fein, gur h-iomadh fear is te
 Chaill gu tur an ciall le mi-stuaimeachd;
 Nach tig sibh leinn gu lèir, 's àichidhibh sibh
 fein
 Gu tur do'n a' bheist, cùis an uabhais i.

Nach tig sibh leinn, a fhleasgaichea,
 A stigh fò bhànn na stuaimeachd,
 'Us gheibh sibh iomadh taitneas ann,
 Le maisealachd 'us buannachd,

Bidh comunn ciatach, glan agaibh,
 A sheach'nas leibh gach seacharan,
 Bithidh caoimhneas, càirdeas, 's carthannas
 N' 'ur cleachdadh 's n' 'ur gluasad?
 'S nach tig sibhse, chaileagean,
 Gu seachnadh gach buaireadh
 Rinn iomadh te a ghlacadh,
 'S a dh'-fhàg sgannal fada buan oirr',
 Ma philleas sibh ra achmhasan, (Prov. i. 23.)
 Cinnteach gheibh sibh beannachdan,
 'S mur pill 's e gheibh sibh mallachdan
 Is dealach' riù' cha dualach, (2 Cor. xvi. 22.) ,

Nach maiseach a bhi ciallach is òrdail,
 A seach'nadh gach mi-riaghailt is gòraich,
 Gun chasd ann an cliabh, no làrach na mèur
 Air fhàgail air ghial bualadh dhòrnaibh ;
 B'e sud an cleachdadh biasdail bu nòs doibh,
 Shàthadh fear an sgian ann a' feòil neach,
 Bhiodh fuil a ruith sìos 'o lotaibh gu dian,
 'S bhiodh camadh 'us fiaradh 's na srònaibh ac'
 Cnapa dubh 'us ruadh mu thimchioll nan
 cluas
 'O bhataibh daraich cruaidh bualadh comhla' orr',
 Gach fear a b-urraing èiridh 's e b'òran da,
 "Suidheamaid 'us èigheamaid, 'stòp an so,'"
 'Olaidh sinn an *dràm*, gu slànach adh ar cinn
 'S cò theireadh ruinn nach cùis-shòlais e?

Ach sgriosar le luchd-sabaid thu,
 Mur seachain thu bhi 'g òl leo,

Ge d' shaoileas tu gur taitneach e,
 'S e 'n aimideachd as mò e ;
 'Nuair chiareas am feasgar ort
 'S do ghrian an uair a luidheas i,
 'S ro-ainmóch dhuit gu aithreachas,
 Chur bacadh air do dhòruinn ;
 'S e nis 'an t-àm taitneach dhuit
 Gu cosg chur air do dhòlas,
 Ma bhuineas spòg do thapadh dhuit,
 Grad rùnaich, 's cuir an cleachdadh e,
 Gur stuaimeachd fhìorghlan, fhallain,
 Bhios do chleachdadh fhad 's as beò thu.

Nach ciatach a chuideachd, agus their mi tha e
 èibhinn,
 Na Ban'-tighearnan urramach tha urrad an Dun-
 èidean,
 Tha 'g iarraidh na h-uile neach, 'n inbh ard no'n
 luideagan ;
 Gun tigeadh iad gu buileach, is gun urra bhi nan
 dèidh sud,
 Dh'èisd Ban'-tighearnan Ghlaschu ri teachdaire-
 achd Dhunèidin
 Sud uil' air an cosaibh iad gu glacadh nan
 cèudan
 Gu 'n togail as a chlabar, 's as an làthaich rinn
 a' salachadh,
 'S gun èirich iad 'o 'n 'aimideachd, fo' bhrataich
 na Stuaimeachd,
 Is maith a rinn sibh coiseachadh air thoiseach
 orr' sa ghluasad,

Is cumaibh an céumtoisich orr'gun fhoiseachadh,
 gun fhuar' chadh,
 Ach fiachaibh ris na bacaich a tha crùbach anns
 na cosaibh ac',
 Daoine, clann, is mnathan, is gun neach a bhi
 dol tuathal,
 Bithidh sìth, 'ùs dàimh, 'ùs beannachd anns na
 teaghlaicheana fantuin leibh
 'Us cha bhi dìth no easbhuidh oirbh, 's a fhreas-
 dal pailt gar cuairt'chadh.

AN DARA H—ORAN.

Fonn.

A chuideachd bhòidheach thaitneach ud,
 Tha anns gach cleachdadh Stuaime
 'S'ann leinn bu mhiann gu seasadh iad,
 Gu daingean is gu buadhach.

A mhuinntir og nach cliùiteach dhuibh,
 A bhi fo' chuing na Stuaimeachd,
 'S na choisneas sibh gu dichìollach,
 G'ur toirt gu inbh nan uaislean.

Na gheibh sibh gleidhibh daingean e,
 Ach na chaitheas sibh le stuaimeachd,
 'Sna tugaibh bonn do Bhàcchus deth
 Ach tachdaibh phlàigh gun truas ris.

Biodh agaibh biadh is eudach leis
 Mur dh'-fhèumas sibh ri cruadal
 Us thugaibh do na fèumaich cuid
 Mar èiric, ni orr 'fuasgladh.

Na biodh neach mar Nabal,
 A bha làn dheth deoch a' bhuaireis
 Nach d'-thugadh fù buntàta do
 Rìgh Dàibhidh 'nàm a' chruidh-chais.

'S cuimhnichibh Mac Dhaibhidh,
 Tha toirt slàint ùs cumail suas duibh,
 'S na bheir sibh dhàsan pàighidh E,
 Gun dàil ga dheanamh suas duibh.

Fòghlumadh na Mathraichean
 O Abigail uasal,
 A dh'ulluich airson Dhàibhidh
 'Us na bha na dhàil orr' dh-fhuasgail.

Biodh nà h-òighean caithriseach,
 Le maise na stuaimeachd,
 'Us biodh iad bèusach subhailceach,
 Sin urram na h-uailse.

Na tugaibh suil air oganaich
 A bhios ri òl a' bhuairidh
 No shuidheas 'ann tigh-Osda
 Ghabhail orain na mi-stuaimeachd.

Ma thairgeas iad bhi còmhradh ribh,
 Le seòltachd ann an uaigneas,

A gealltuinn duibh gu'm pòs iad sibh,
Na èisdibh sgleò am buairidh.

Ma bhios iad airson còrdadh ribh,
'S sibh deònach air am buann'chadh,
Biodh fianuisean gu leòr agaibh,
Reir òrdugh glan na Stuaimeachd.

Ma ni sibh reir an t-seòlaidh so
Le òighealachd na Stuaimeachd,
'S e'n cèum e gu bhi sòlasach,
'S fadheòidh e gu bhí uasal.

Na faicte gille gòrach
Bhios a pògadh na glain' fhuaire,
No fuathaichidh na h-oighean e
'S bithidh bròinean na chùis-thruais leo

Nach fhaic sibh fèin an òigri' ud,
Bho chòrd iad ris an Stuaimeachd,
Le'n giùlan modhail, òrdail,
Agus air gach dòigh cho suairce.

Cha'n fhaic sibh nis ri gòraich iad,
A measg an-t-slòigh no'n uaigneas,
'S nuair thèid iad do Steòrnabhadh,
Na tighean òsd leo 's fuathach.

A chuideachd bhòigheach chinealt ud,
A tha cur meas air stuaimeachd,
Bithidh onair agus bèusalachd,
Co-shreup riu ann nan gluasad.

Nach ciatach, taitneach, ordail, bhios
 An còmhlan ud le suairceas,
 Cho aoidheil, suilbhir, còmhraideach,
 Mu thimchioll bòrd na stùaimeachd.

Cha'n ionnan 's na fir ghòrach ud,
 A bhios aig bòrd a' bhuairidh
 Ag èigheach air na stòpanan
 'S ag òl asd' puinnsion truailidh.

Nach fhaic sibh chuideachd bhrònach ud,
 Nach d'-thig an còir na stuaimeachd,
 'S nach bochd a chì thu còmhdaicht' iad,
 'Us ainmhach mhòr dol suas orr.

Nuair theid iad sud do Steòrnabhadh,
 A dh'-iarraidh bhròg is fuachd orr;
 A nòtt a bhios na'm pòcait,
 'S e'n tigh-òsda 'gheibh a bhuannachd.

Ach bithidh luchd òil na drùthaig ud,
 Nan ruith do chùiltean uaigneach,
 A steach air dorsan cùil theid iad,
 'S an t-sùil ac' air an gualainn.

“Cuir thugainn sùgh nan gràineanan,
 'S tu faicinn greann an fhuachd oirn',
 'S e dheanadh sona càirdeil sinn,
 'S a dh'-thàgadh sinn neo-ghruamach.”

“S cionnas sin as àill leibh e,
 'N ann teth as fèarr no fuar e,

Cha'n fhaigh sibh 'n taobhsa Pharis
Deoch as fèarr na gheibh sibh uamsa."

"Thoir dhuinn e mar a tha e,
'S na dean dàil na chur a nuas duinn ;"
"Mo chreach ciod chuir an làthach ann,
'S air blas an t-sàil cho duaichnidh."

"Tha mise tinn 's cha b' àbhais' domh,
'N e'm bàs so rinn mo bhualadh.
Tha pian mo chinn ga'm shàruchadh
A chàirdean, ciod so fhuair sinn."

"Am bheil sibh 'n dùil gu 'm pàigh sinn e?
Cha'n e deoch-slaight' a fhuair sinn
'S e bh-ann an ola'-bhàis a chuir
Na Paponach gu'r truailleadh."

Nach e nis' as fèarr dhuinn,
Dol air mhàgaran a ghluasad,
Cha seas sinn air an t-sràid
'Us air ar màgan gheibh iad fuar sinn.

Cha ghluais mi cos no lamh th'-agam,
Air an làr so ni m' shineadh,
'N do thuit sibh uile chàirdean,
Coidlibh sàmhach ri mo thaobhsa.

AN TREAS ORAN.

Fonn.

'S maith a fhuair sibh éiridh 'o 'n t-sruth,
 Sguir sibh dh'òl de ghrùid an uillt dhuibh,
 Ge d' tha cuid fathast nan sineadh
 'S brughach na h-éigin aca nan uchd.

Tha miann na daoraich ruighinn an cuid,
 'S gaol an t-saoghail an taice ris,
 Nuair shaoileas iad bhi seasamh dìreach,
 'Sud nan sineadh iad s'an t-slochd dhubh.

'S taitneach, bòidheach, caithris gun sgur,
 'S grinn an cò'nard stuaimeachd 'o mhisg,
 Biodh gnìomh, 's gach cleachdadh 'ùs comhradh,
 A co-chòrdadh 'naghaidh an t-sruth.

'S ciontach, graineil, maslach an rud;
 Modh 'ùs nàire dh' fhalbh le do chuid,
 Chuir thu uait do chiall le d' làmhan,
 Gun fhios gu bràth am pill i riut.

(*Donald*) "A charaid chaomhail, bha leam cho
 tric

'S an tigh-osda ri'g-òl na dibh,
 Thig a stigh leam an aon uair so,
 Cha bhris e stuaimeachd duine sam bith."

"Cha chosg thu bonn, oir bheir mis' e dhuit,
 S cha chluinn càch na ghabhas tu 'n diugh,

Nach creid thu m' fhocal, so mo làmh dhuit,
Ach innseam àrd e nuair thèid mi mach."

(*George*) "Cha 'n ann ri daoine dh'earbas mi nis,
Chaidh mi clì leò minic is tric,
Tha m' fhianuis ga m' fhaicinn 's gach àite,
'S fianuis àraidh agam a stigh.

Nach cual thu bhuaidh thug stuaimeachd air cuid,
'S iomadh buannachd 'fhuair iad na bun,
Seachnaidh iad gach meadhon buaireidh
'S deoch an uamhais dhiult iad gu tur.

Nach nì gràineil thu dhol a stigh,
'S mòr gur fèarr dhuit fuireach a muigh,
'S cosg do pheighin ri do theaghlach,
'S iad cho fèumach thu thoirt rud thuc."

(*Don.*) "Bha thusa riamh cho cruaidh mu do
chuid
'S nach tugadh bonn do dhuine sam bith,
Tha eagal ort a gabhail uams',
Mu 'n dùilich mi uait dad de' do chuid."

(*Geo.*) "Na bi cho faoin a smaoineachadh uile,
'S e bu mhiann leam thusa bhi glic,
'S nach fhàg thu gach peighin nad' phòcait,
'S an tigh-òsd' gu cràidh do bhean-tigh'."

(*Don.*) "Ma tha mi 'g òl cha'n e do chuids',
'S daoine còire gheibh de' mo chuid,
Ge d' dhiullt iad uile paidhir bhròg dhomb,
Airson gun òlain dribaid de' 'n dibh."

(*Geo.*) “Och, a bhròinean, gun maith bhi riut
 'S iomadh bròg na d' aghaidh an diugh,
 Nan robh thu g'am pàigheadh mar b' chòir dhuit,
 'S iad bhiodh deònach air an toirt duit.

“Mur b'e'n t-'ol bu cho'daicht' thu'n diugh,
 Le d' dhà bhotain 's le t-fheile'-beag,
 Nach sguir thu nise dhe do ghòraich,
 'S thig dhachaidh cò-la riumsa na d'ruit.”

(*Murdo*) “Ach ciod an comhradh th'agaibh an so,
 'N cluinn thu Dho'ill thig leamsa stigh,
 Fàg Seòras air a dhlò
 Cha ghabh e òl, 's cha toir e diar dhuit.”

(*Geo.*) “Mhurchai 'ghoraich, 's òlc a theid duit,
 'Slaodadh Dho'ill do'n an tigh dhubh,
 'S tu ga fhaicinn air dhroch bhrogan,
 Le seann chota 's uilinn a muigh.”

(*Murdo*) “Seadh a Sheoris, 's mor agad sin,
 Ach aón stòp ni chòmhach gu tur,
 'S theid gach easbhuidh chur air fogradh,
 Le fonn Orain, 's solas na dibh.”

(*Geo.*) “Thig leamsa Dho'ill, dhachaidh a nis,
 'S do bhean bhronach tinn aig an tigh,
 'S do chlann bhochd gun bhiadh gun dòigh ac',
 No aon seol air dhol do'n' sgoil.”

(*Don.*) “Bi-sa, Sheòrais, tarruing do chois
 Tha Murcha' deònach air mi stad beag,

'S an deigh sìn bithidh mi na d' chò'ails',
Seadh cò'la riut aig Sanndabhigh."

(*Murdo*) "Nise, Dhò'ill, dean suidhe 'n sin,
Ann mo phòcait tha tastan deis,
Fiach am bheil te eil' ad phòcaits',
Gus an òl sinn stòp ma seach."

(*Don.*) "Tha mi deonach 's leanamaid air,
'S ruitheadh Seóras dhachaidh gu thigh,
'S mòr an taitneas bhi s'an t-seòmars',
Ri sìor òl mur cuir iad mi mach."

(*Maid*) "Nis', a Mhurchai', èirich a mach,
'S thusa, Dho'ill, bi tàrsuinn ás,
Faic am *police* le lan Ordugh,
Gus 'ur fogradh mach ás an tigh."

(*Don.*) "'Ne so ar duais, 's na fhuair thu de' 'r cuid,
Nis ar fuadach mach do'n an t-sneachd,
Ri cur, 'us cabhadh, 'us fuachd,
Gun iochd, gun truas, nach truagh sinn a'nochd.

Nise Mhurchai, 's, tusa rinn so,
'S tu thug buaidh orm gu teachd a stigh,
'S na 'n robh mis' air leantuin Sheòrais,
'S mi bhiodh dòigheil nis aig an tigh."

(*Murdo*) "Na can an corr, a Dho'ill, dheth sin,
No bheir mi dorn dhuit tarsuinn na pluic,
'S mur tarr thu ás gun tuilleadh co' raidh,
Fo' mo bhrogan bithidh tu gun smid."

AN CEATHRAMH ORAN.

Fonn.

'Se comunn stuaim agus suaire,
 Dh'eirich suas anns an fhearannas,
 'S taitneach leinn a bhi g'a luaidh,
 'S mor am buannachd le seasmh.

'Se lethsgheul cuid mar oran binn,
 'G 'éigheach ard an cinn's an claiginn,
 "Mairidh sinne mar a bhà ;
 Na stuaimich cha'n fhad a sheasas."

Cha'n fhacas sinn tric a riamh,
 Mar bhiastaibh 'n càrraid's an sabaid,
 'S ma ghabh sinn tuilleadh 'sa' chòir,
 'Thuair sinn seòl air teachd dhachaidh.

(*Alex.*) "Ach, Aonghais, an déigh gach cuis,
 'M bheil thu'n dùil nach e's taitnich',
 Sinn a dhol fo'chuing na stuaim',
 Tha mi faicinn buannachd mhaith innt."

(*Angus.*) "Rinn mise sin uair na dhá,
 Mheas mi gràineil mo chleachdadh,
 'S 'o 'n a thuit mi anns gach àm,
 'S eagal leam nach dean mi seasamh."

(*Alex.*) Ach nach fhaic thu aois ùs òig,
 'Us gach òigfhear 'us caileag
 A dol a stigh fo'n a' bhòid
 S' faic cho ordail 's a sheas iad.

(*Angus.*) Faic Calum a' teachd ad' cho' ail,
 'S feòraich dhéth ciod i'bhairil,
 'N teid sinn leis a chuideachd mhoir
 'Sheas cho ordail 'ad' bheachdsa?

(*Angus.*) Chalum, thoir do bheachd gu luath,
 'N tèid thu fo'n stuaimeachd mar ruinn,
 'S, Alastair, ionnan 'us buairt,
 'Gus am bi e suas ri'n cleachdadh.

Angus. Chalum, nach b'aithne dhuit uair',
 Cuid de'n t-sluagh ud 'bhi aimid'?
 'S an roghnuich thu 'bhi riù fuaight'
 Ged' dh-fhuathaich iad cuid de'n cleachdadh.

(*Alex.*) Ach cuid de dhaoine b'fhearr mu'n cualas
 Bha-uaireigin aimid';
 'S faic na dheigh sin fhuair iad buaidh
 Air gach buaireadh 'us peacadh.

(*Malc.*) Fhreagair Alastair gun chearb,
 "'S tha 'n argumaid aige fallain,
 'S, Aonghais, cuir do raig air chùl,
 'S rachamaid na'r triùir fo'n cheangal."

(*Angus.*) Cha'n eil mis' am sgoileir gleùsd'
 Go rèuson'chadh mar bu mhaith leam.
 'S tha cuid a dhaoin' dhomh dlu an dàimh,
 Nach fhaigh sibh leibh air an tac sin."

(*Alex.*) "Aonghais, a charaid, bi ciallach,
 'S cuir rian air do dhachaidh,

Seachain gu tur luchd an òil,
'S thoir cleòca gu bean-an-tighe."

(*Angus.*) 'S, a Chalum, ciod a tha thu 'g radh,
'Ne 's fearr dhuinn a dhol nan car sud,
Nach truagh mur faod sinn gu brath
Aon deoch-slàinnt' thoirt no'gabhail?"

(*Malc.*) "'Se thoirt thairis uile 's fearr,
Na bhi 'd thraill 's ad chuis-mhagaidh,
Bu mhor a chron dha do shlaint',
'S nach dh' fhag e do sporan falamh?"

(*Angus.*) "An leig iad leam deoch do lionn,
No strupag de rogha porteir,
No glaine bheag, bhochd de 'n fhion,
No diaran de 'n uisge-bheatha?"

(*Alex.*) "Aonghais, bha thu rag a riamh,
'S bheathaich thu do mhiann ro fhada,
'S a nìs cuir globhar na bhial
'S nach deoghail e diar am feasd dhuit."

(*Angus.*) "Labhhair Alastair gu fìor,
Oir b' aithne dha riamh mo chleachdadh,
'S steach sinn, uil' fo' chuing na stuaim',
'S gheibh sinn buaidh air droch cleachdadh."

Faicibh nise mar a chord
Na daoine coir ud cho taitneach
'S iad a tarruing sean 'us òg
'Us mòran leo air an glacadh

AN CUIGEAMH ORAN.

A chuideachd chaomhail a sguir de'n òl,
 Cha'n fhaic sibh chaoidh iad dol do'n tigh-òsd'.
 Bithidh cuid is maoin aca, crodh'as caoirich,
 'Us aodach-oidhche, gun easbhuidh bhrog.

Ach faic na daoibh a bhios ris an òl
 Bithidh 'n tigh gun aoibhneas ri caoidh as bron,
 Bithidh bhean ri dranndan's a'chlann gun loinn orr',
 'Us esan srann aig na luidh air bord.

Bithidh chuideachd stuaim' ud a gluasd mar 's còir,
 'S e miann gum buannaicheadh iad na slòigh,
 Gu teachd gu luath leo fo' chuing na stuaimeachd,
 'S gun teid gach buaireadh a chur fo'n fhòid.

Ach fein-fhireanaibh tha cho mòr,
 Le gliocas saoghalt' ùs reusan feòl'
 Tha ardan-cuim nis air tamh 's na cinn ac'
 (Hab. ii. 4)
 'S air amhuich coinneas bithidh iad ri'g-òl.

Ach ri tìde na chi a choir,
 Thig leibhse dìreach gu sìobhalt ciùin,
 Mheas iad na mhi-mhodh bhi tric fo'n daoraich,
 'Us leibhs' bithidh sìth ac 'o n' lean sibh chòir.

Tha cuid tha sgèth tric a caoidh 's a bron,
 Airson an dilsean 'us muinntir òg,

Ri ruith cho dian air an t-slighe mhilltich,
Aig 'n namh na 'lion, 'us a shrian na' sròin.

'S fearr madadh beo na leomhan marbh,
Fhad's chi thu beo e na caillsa t-earbs',
Ach biodh do shuil ris gu'm pill o' churs e,
'S fear eisdeachd t-urnuigh cha chuir air falbh.

Ge d' chaidh mic shrotheil uaith' fad air falbh,
Tha aon neach glòirmhor toirt beo nam marbh,
'S bha misgeir phòiteach, 'us nigh'nibh gorach,
Thug E na throcair gu glòir mar sheilbh.

Tha cuid ri bron 'g ra' tha m' Ioseph marbh,
'S a diultadh sòlais chaidh thoirt air falbh,
'Nuair 's ann tha 'shòlas an Rìgh na glòire,
'S an teaghlach mhor tha thar Iordan thall.

Seall air Ionah mu'n d'fhuair e null,
Ghlac e 'n t-srian dha fein na làimh,
Nach cruaidh an garbhlach 'tre'n deach a dhearbhadh,
:

Gus thoirt gu stamnadh na leanabh fanne.

Nach tig sibh, mhor-shluagh, leinn an nall,
An aois 's an òige' do'n aon champ,
'O n' chaidh a giùraich chur uainn air fogradh,
Cha'n eagal dòigh dhuinn 'us lòn nach gann.

An cluinn thu bhròinean 's nach pill thu nall,
'S 'e dh'-fhag gun chòt' thu 'bhi 'g 'òl nan *dràm*,
Cha'n iarr thu sholas a "Luain no Dhonaich"
Ach'brochan eor̃na, 's an còrr de 'n *dràm*.

Am fàs thu ciallach's an tig thu leinn,
 An fhasadh fiadh thoirt 'o chùl nam beann,
 No'n asal fhiadhaich tha ruith cho iargalt
 Air bhàr nan sliabh thoirt a steach do'n fhaing?

Bu mhòr do mhiann air a bhi ri g' òl,
 A bhainne chiach nuair a bha thu òg,
 Ach le blas an t-sùich orr' chuir thu air cùl iad,
 'S a nis cha diù leat a dhol nan còir.

Nach mi-chliùiteach a bhi ri 'g òl
 An droch dhrùid a tha 'n grunn nan stòp,
 Le meud do rùin da, s'e th' ann duit puinnсион,
 Nach fhuiling brùid duit a chur ra'n sròin.

Am bheil mi sgèth ri cur impidh oirbh,
 'Sam bi mo shaothair gun bhrì, gun tairbh?
 'S sibh féin cho cinnteach gur maith an nì sin,
 Bhi seasamh dileas air taobh na stuaim.'

Nach eil 'ur tìm 'ruith gu dian a cuairt,
 'S nach mithich dùsgadh 'o thús sal suain?
 'S gu'n dìon gach fùran gu deas a thùrlach,
 Gu'n tig ar dùthaich do thùr na stuaim'.

S e meadhon eòlais bhi 'n còir na stuaim,'
 'S e meadhon sòlais bhi'n tigh na stuaim',
 'S e meadhon aoibhneis, 's tha deanamh saibhir,
 'S nach teirgeadh cainnt duinn a moladh stuaim'?

'Am bheil do mhiannaibh cho diabhlaidh coirbt'
 'S nach teid srian riut le daoine no Dia?

Gu slaod iad sios thu gu dòruinn shiorruidh,
 Gul 's giosgan fhiacal, 's fo' fheirg an Uain.

An cum sibh caoidh sinn a dh'-oidhch sa là,
 Os cionn 'ur druidheachd, 's'ur galair bàis?
 A dhall 'ur'n inntin's rinn clann na h-oidhch dhibh,
 'S'ur lot cho millteach le gath a bhàis?

AN SEITHEAMH ORAN.

Tha cuid a shaoil iad fèin cho naomh
 'S nach aom iad le aon dòlas,
 'S dh'aindeoin cho claon 's theid iad a thaobh,
 Ri 'n coguis cha'n fhaod cò'-stri,
 'S leo fois ùs sìth, 's bòstalachd fhaoin,
 'S foirmalachd gaoith còmhraidh,
 'O 'n fhuair 'o dhaoin' àit' leo bu mhiann,
 Chuir ardan a shrian-sròin annt'.

Co neach le 'n caomh e féin bhi saor—
 'O chleachdadh na mì-stuaimeachd,
 Nach fiach gach rian gus òig 'us aois
 Chosnadh fo' chuing stuaimeachd?
 Thuirt Cain ri Dia, "cha mhise fear dion
 Mo bhrathar o phian truaighe."
 Ruitheadh iad fiar shas'chadh am miann
 'S dioladh iad na dh'-òlas

Tha iochd 'us truas 'n cois na fìor-stuaim'
 'G iarraidh an sluagh a' threorach'

Gu seachnadh gach cluain th' aig laghalaich
 chruaidh,
 'S aig saoghaltaich fhuar reòdhta ;
 Tha 'n aois gun suim ciod tharlas doibh,
 Na gheibh iad, gun taing òlaidh
 Cha d' chreid iad riamh, ni a deir Dia
 Gach misgeir bithidh 'm pian dòruinn.

Their an gill og, "tha mi maith gu leor,
 Na dh'òlas mise, paighidh,
 'Ne *nott*-s 'a mhios de m' chosnadh dian,
 Gu cridhealas mo chairdean,
 Na chuir thu 's a' bhliadhn' bheath'chadh t-ana-
 miann,
 'S gach comunn diomhain, gràineil,
 'S nach toir thu do Chrìosd gu ceann na bliadhn'
 'N ceudaibh cuid de 'n dh'òl thu.

"S a Mhairi dhonn, nach tig thu leam,
 A stigh fo' chumhnant' posaidh,
 'S bheir mi mo gheall gu faigh thu *dràm*,
 Ge 'd nach bi bonn am phòcait,
 'S ge d' tha mi 'n trath's gun àite-tàimh,
 No fardach 'n gabh sinn comhnuidh,
 Tha fortan 'n dan do chuid seach cach,
 'Us pairt deth ruigidh oirne."

"A Mhurchai bhain, 's truagh leam do chàs,
 Le d' dhuanag 's do dhan posaidh,
 S' cuimhne leam 'n uair dh'-eireadh mo chluas,
 'G eisdeachd ri d' dhan posaidh.

Ach fo' chuing na stuaim fhuair mise buaidh
 Air truailidheachd na poite,
 'S na dean a luaidh 'n eisdeachd mo chluais
 Gu brath do dhuan posaidh."

" Cuin 'thainig an car sin air do bheachd,
 Cha 'n eòl dhomh neach de' d' sheorsa,
 Thig leinn a steach 's a fuachd a mach,
 'S gu stad sinn 's an tigh-òsda ;
 Gabh glainne mhaith de'n bhranndi theth,
 No uisge-beath 'ma chòirdeas.
 'S gun cluinn sinn tuilleadh uait a cheist !
 Oir 's taitneach leinn do chomhradh."

" A Mhurchai, ma 's maith leat bhi dileas,
 Direach, glan, 'us ordail,
 Thoir seachad a bhi buaireadh nineag
 Dhol leibh do thighean Osda,
 Tha cliù nan caileagan ro-chiatach,
 Mur reub iad fein le'n deoin e,
 'S bu choir do fhleasgaichibh an dion,
 S cha 'ne 'n cur cli gu do-bheart.

" Ach, a Mhairi, 's fad 'o n' là
 Bha mise 'n geall air t-fhaotain,
 'S nach tig thu stigh leinn do'n tigh-bhàirn,
 'S gun toir thu slan dhomh t-inntin,
 Cha do ghabh mis 's mo chairdean,
 Ach a dha no tri dhiubh
 'S nuair gheibh sinn urrad eil 'n trath so
 Dhachaidh theid sinn direach."

“Cha ’n fhaic thu mis’ ’an tigh-Osd’,
 ’G òl leat ri do shoaghal,
 ’S mur sguir thu gu tur dhe’ bhi ’gòl,
 Posda riut cha bhi mi,
 Gheibh thu caile luideach ghorach,
 Dh’òlas uait na shineas tu,
 Gus an cuir i ’n àite mòine
 Do bhrogan ’s a ghriosaich.”

“Och, a Mhairi, ’s garbh do chàradh ormsa
 Nach fhalbh thu leam ’s mi ’m ’aonar
 ’N ann chionn aig àm gun òl mi *dràm*
 ’S gun taghail mi ’n tigh-Osda
 Nach leor dhuit leth mo ghràidhse dhuit
 Gus d’ chumail an Ordugh
 S ’n leth eile ruith a dh’òl na dìbhe
 Le fir do ’n tigh-Osda.”

“A Mhurchai’ bhoichd, ’s truagh leam do chòir,
 Sguir de gach olc comhla’,
 Mhill thu do chuid, ’s chaill thu do dhreach,
 ’S fo’ tharcuis aig a mhor-shluagh;
 Dlùthidh cuid riut, ’s gu faigh iad dhe d’ chuid,
 Ach càinidh iad gu d’ chluais thu,
 Ma bhios tu glic, seachain an clic
 ’S teannaich crios na stuaim’ ort.”

AN SEACHDAMH ORAN.

Fonn.

'S le cuideachd na Stuaime buaidh bhios mairionn-
ach,
S eachnadh an òil 's tighean-osd 'an t' seacharain,
'S le cuideachd na Stuaime buaidh bhios mairionn-
ach.

Tha naidheachd 'san tir,
Tha taitneach r'a h-inns',
Cuid de 'n Oig bhiodh ri daora-ich,
A phill 'o n' chleachdadh ud.

Fhad 's bhiodh peighinn na 'm pòc,
Cha sguireadh de' n òl,
Gus an tuiteadh fo' 'n bhord,
Gun treoir gu carachadh.

Bhiodh a' bhean air a leoin,
'S a' chlann air dhroch dhòigh,
Gun aodach, gun lòn,
'S gun bhròg air chosan ac'.

Na fiachan 'fas mòr,
Gun doilghios no bròn,
Ach esan le sòlas,
'G òl a' glainneachan.

Ach chunnaic e 'ghòraich,
'S ghrad-sguir e de 'n dòigh ud,

'S chuireadh e sgian r'à sgornan,
Mu'n oladh e dileag dhi'.

Bithidh a theaghlach an ordugh,
Le sìth agus stòladh,
Gun uireusbhuidh lòn,
'Us comhdach maiseach orr.

Tha cinneachadh 's buaidh
An cuideachd na stuaime',
'S a mhaireas gu buan
Do 'n t-sluagh a leanas i.

Bithidh sonas as agh,
Le neart agus slàint',
'Us onair 's gach càs
Ri càch gun lasachadh.

Bithidh firinn n'an cainnt
'S gach bargan gun fhoill,
'S e 's roghnuiche càll
No sannt bhi toirt dachaidh dhoibh.

Tha trusgan na stuaime
Crioslaicht' mu'n cuairt ort,
'S ge d' nach caomh leat a fuaim,
'S e buaidh bhi aithnicht'.

Gun ardan gun phròis,
Gun ailghios no mòr-chùis,
A' sìubhal cho comhnard,
Ordail, faiciollach.

Bithidh a cridh air a leòin,
 Dol seach' air tigh-Osd',
 A' cluinntin luchd-dìl
 Ri bogh'laich aimideach.

B'i stuaimeachd an òigh,
 A bh'aig Ioseph fo'n' chleòca,
 'S gun saighead a leònadh e
 'N dorlach bean Photiphar.

Tha i faireil 's gach cùis,
 'Us faic'lach m'a cliu,
 'S leath onair sa' chuil
 'Us na cuirtibh follaiseach,

'On tha oighealachd uasal,
 An cleachdadh na stuaim,
 Cluinnear dannarachd fhuar,
 Gu buan cur choirean oirr.

Is bana-charaid dhileas i,
 'N cairdeas do naomhachd,
 Fìor dhiadhachd's ro chaomh leatha,
 'San fhirinn dh' altrum' i.

Tha i modhail, 's bu dual di,
 Tha i loinneil na 'gluasad,
 'Si seachnadh gach buaireadh,
 'Si truasail ri iomadh neach.

Mo bheannachds' a' chlann
 Le 'n taitneach a cuing
 'O'n òige gu'n aois,
 'Sliochd rioghail uile iad.

AN T-OCHDAMH ORAN.

Fonn.

A chuideachd mo ghaoil, a sguir de'n an òl,
 Cha'n ionnan 'us na daoibhios ri misg aig a' bhòrd,
 'S iad cuideachd mo ghaoil a sguir de'n an òl.

Nach bronach ri innse mu'n òig 'us mu'n aois,
 Nach fhaigheadh sibh leibh iad o chuibhreach na
 pòit

Nach maiseach ar stuaim eachd; na cois tha mòr
 bhuannachd,
 'Se ceum gu bhi uasal fìor fhuath 'thoirt do'n òl.

'Sè druidheachd 'us buaireas 'tha dalladh an t-sluaigh
 sin,
 Nach leanadh air stuaim eachd 'bheir buaidh air a'
 phòit.

(*Ise.*) " 'Se th' annamsa mhaigdean le 'maith a bhi
 bainnte,
 'S na tigeadh fleasgach ga 'm fhoighneachd nach
 meas foill anns an òl.

Biodh e loinneil 'us fàilteil, 'us fuathach air daorach,
Oir cha toir neach a thaobh mì bhios caomhail air
stòp.

Biodh a thigh ann an ordugh, ma 's beag no ma 's
mòr e,
Le leapaichean, bòrdan, tri seomraichean 'us bàth-
thigh.

'N sin bithidh sinn cho sòghail gun uireasbhuidh
lòin oirn',
'S bithidh beagan de 'n òr leinn air a stòradh 's a'
Bhank

Ma chumas e clòimh rium le cosnadh a dhornaibh,
Bithidh m' fhearsa nis comhdaicht' na luchd-òil na
deòch-slàint'.

Faic do choimhearsnach gòrach, th' air a thoirt
do'n òl,
'Se gun eudach, gu'n bhrogan, gun chomhdach mu
chràic.

Tha 'bhean leis na brònaig 'us cho deigheil air òl
ris,
'Us nach iarr iad de shòlas ach bògh'laich na *dràm*.

Cha chluinn 'us cha'n fhaic thu a dh' oidhche no là,
Aon loinn no taitneas 's an tigh 's am bi 'n t-òl."

(*Esan.*) An cluinn thu chaileag, nach fhiù mì 's
nach airidh,
Air thusa theachd mar rium ged tha mì ri 'g òl?

Nach eil mi am fhleasgach ged dh'òlas mi glainne,
Am bheil ann ach am *fasan* th' aig pailteas de'm
sheòrs'.

Nach cuimhne leat t-athair gu'n òladh e glainne,
'S an duilt thu mo gabhail air son glainne gun phòit?

Ach innis domh, a chaileag, an teid thu mar rium,
No 'n cuir thu mi dhachaidh air son glainne bheag
òl?"

(*Ise.*) Mar eil deoch ann ad chlaigean tuig suim do
thagraidh,
Ne glainne leat is taitnich' na bean mhaith 'ad
chòir?

'N do rinn thu gu modhail, chuir thu mise 's a
ghlainne,
Air gach ceann de'n mhaigh, ach 'si ghlainne bu
mhò leat.

'S mur sguir thu de 'd chleachadh 's gu tur a thoirt
seachad,
Cha'n fhaigh thu bean mhaith ach rapag an òil.

Ach o'n dh' iarr thu freaghradh 's a thog thu do
roghuinn,
Bi sireadh te eil' oir cha'n fhaigh thu te choir.

Ma gheibh thu te idir bithidh i 'g òl na dibhe,
'S bithidh carraid gu minic 'n 'ur suidhe mu'n bhòrd.

(*Esan.*) Nach ladurn' a chail' thu nuair theireadh thu
leithid rium

'S ann is maith dhomh mar thachair gun mi agad fo
bhòid.

(*Ise.*) 'S ann dhomhsa tha bheannachd 'bhi fuasgalt'
o'd leithids',

'S gur buaireadh 'us peacadh bhí ceangailte ri 'd
sheòrs'.

(*Esan.*) "Tha thu laidir na'd bharail, s tha thu taireil
air fleasgaich,

'S aobhar naire do'd leithid sgathadh teanga do
bheòil."

(*Ise.*) 'Cha'n eile mi taireil air pearsaibh, ach leam
is, graineil droch cleachdadh,

'S nach aobhar-naire do fhleasgaich suidhe caithris
's a 'g òl?"

(*Esan.*) An deigh luaisgean troimh 'n là, o ochd
uairean 's an fheasgar,

Gu ruig uair anns a' mhaduinn 's cuig ghlainn-
eachan òl.

(*Ise.*) Nach e b' fhearr dhuibh 'us bu shocair,
suidhe leughadh ar leabhair,

Bho Maois 's an toiseach gu Taisbeanadh Eoin.

(*Esan.*) "Tha mi sgith de 'd chomhradh 's o nach
sith dhuinn no cordadh,

Lean thusa ri'd ghoraich 's theid sinne dh' òl do
dheoch-slàint."

(*Ise.*) Ach guidheam Maois dhol 'ad chothail gu
do lotadh 's do leònadh,
Agus Ios' chur ort cordaibh gus fadheoidh do chur
slàn.

(*Esan.*) Och a nis ciod a ni mi, cha leigheas dhomh
'n daorach,
'S ise dh' innseas an fhirinn 's mise dìte gu bràth.

'N àit eidsdeachd le aire, agus gèilleadh d' a' tag-
radh,
'S ann a shìn mi air faoid 's mi 'n am amadan
dall.

Ged tha mi caillte gun eolas, agus sgriosta gun
dochas,
Cha seas air starsuich tigh-osd mi, fhad 's as beo
mi gu bàs.

'S ise thubhairt an fhirinn seirm gach mallachd 's
a' Bhìoball,
'S e sud cuibhrionn luchd-daoraich mar dh' innis
Maois agus Pòl.

(*Ise.*) 'S cia mar 'tha thu a charaid, 'on an am ud
's na dhealaich,
Am bheil thu leantuinn "an *fhasain* a bh' agad le'd
sheòrs'?"

An do chomhlion thu an ràdh ud; nuair a ruith
thu le'd chairdean
A dh' òl mo dheoch-slaime s', 's gur e plàigh th' anns
a' phòit.

(*Esan.*) Och an urrain thu seasamh, no labhairt ri
'm leithids'

'Us an talamh a feitheamh gus mo slugadh sìos beò.

Cha'n fhaigù tha air thalamh neach eile de'm
shamhuil,

Ceann-feadhna nam peacach toirt barrachd air Pòl.

'S ann a tha mi air cnapadh fo chudthrom an eall-
aichs',

'S gach peacadh 'us bagradh 's gach mallachd orm
còmhl'?

Nach truagh mar a thachair gu'n fhuair mi
anam,

'S nach cù, no cat mi, no clach 'tha gun deò.

(*Ise.*) Ach cluinn, a charaid, tha aon neach fathast,
A ghabhas dhìot d-eallach 's a their ruit "Mair beò."

Thig le d-uallach 's le d-eallach gu Iosa 'n ard-
shagart,

'S mar a nì E ri d' anam, thig 'us aithris e dhomhs'.

Cia mar a tha thu, a charaid, 'on dh' fhalbh thu fo
'n eallach,

'S ciod a th'agad ri aithrismu naigheachd mu'n chòrr'.

(*Esan.*) Mo mhile beannachd, gu'n gabh tamh air
do phearsa,

Fhuair Maois mi air seach'ran, 'us bhuail e 'n t-slat
'bha 'na dhorn.

Ach thainig Iosa mo rathad, 's dh' fheuch E
ionmhas a bheartais,
Agus thubhart E am facal, "Anam, mair thusa
beò."

Nis nan duiriginn labhart ruit le danachd leinibh,
'S e dheanain riut fharraid, "An rach thu leam
pòsd?"

Dean spairn agus gleachd, a thaobh a ghnothuichd
sin agad,
Gus am fiosraich mi m' athair, am bheil agad ach
cleòc'?

A rìs air chuairt 's mi air astar, thuit mi dh' fhard-
oich 's an fheasgar,
'S an sin bha chàrraid ud sona, an an co-cheangal
pòsd.

